

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

Pascual Serrano

برگردان: نسرين معروفی

۰۶ نومبر ۲۰۲۳

چه کسی تصمیم می گیرد که چه کسی تروریست باشد؟

قضیه فلسطین و اسرائیل متناقض ترین است. در آنجا کسانی که با تروریسم مبارزه می کنند، کسانی هستند که کارمندان سازمان ملل را به قتل می رسانند، ساختمان های غیرنظامی را بمباران می کنند و برق و آب شهرها را قطع می کنند. به زبان ساده: در «مبارزه با تروریسم»، اسرائیل بیشتر از کشته شدن سربازان «تروریسم فلسطینی» کودکان را می کشد.

پس از حمله حماس به اسرائیل، مفهوم هکرانه تروریسم به امروز بازگشته است که با این اتهام قصد دارد عده ای را رد کند و از طریق مبارزه با آن، اقدامات برخی دیگر را مشروعیت بخشد.

فرض بر این است که حداقل مطبوعات و روزنامه نگاران باید از زبان به شیوه ای خنثی استفاده کنند، نه مشروط به سمتگیری قدرت های سیاسی خاص. ببینیم لغت نامه ها چه می گویند. به گفته RAE، تروریسم عبارت است از "تسلط ترور" یا "تسلط بر اعمال خشونت آمیز که برای القای ترور انجام می شود." بدیهی است که تحت این بررسی می توانیم بسیاری از موضوعاتی را که رسانه ها هرگز فکر نمی کنند تا آنها را تروریسم بنامند.

بیانید به جست و جو ادامه دهیم، اکنون در فرهنگ لغت اسپانیایی حقوقی پان اسپانیایی که توسط مؤسساتی مانند اکادمی سلطنتی زبان اسپانیایی، اجلاس قضائی ایبرو- امریکائی و انجمن اکادمی های زبان اسپانیایی تهیه شده است. در اینجا کمترین اصطلاح خود ارجاعی «اقدام تروریستی» است و می گوید که "عملی است که هدف آن ایجاد مرگ یا صدمات جسمی و یا روانی علیه هر کسی است و یا زمانی که هدف به دلیل ماهیت یا زمینه آن، ایجاد کردن ارباب یک جمعیت یا مجبور کردن یک دولت و یا یک سازمان بین المللی باشد. انجام عملی یا خودداری از انجام آن". ما خود را در وضعیت مشابهی می یابیم، شرایط متعددی وجود دارد که این ویژگی را برآورده می کند. ببینیم سازمان ملل متحد چه می گوید. در اینجا متوجه می شویم که " تروریسم شامل ارباب یا اجبار مردم یا دولت ها از طریق تهدید یا خشونت است."

پس در واقع، اگر بخواهیم به این فکر کنیم که بزرگترین اقدام خشونت آمیز علیه مردم غیرنظامی با هدف ایجاد مرگ یا آسیب جسمی و همچنان برای وادار کردن یک دولت به تصمیم گیری انجام شود، این است تروریسم. بدیهی است که پرتاب بمب اتمی در هیروشیما و ناکازاکی خواهد بود. و اگر همانطور که Dictionary Panhypanic of Legal Spanish می گوید، تروریست «هرکسی که به هر وسیله ای، چه به طور مستقیم، یا غیرمستقیم و یا عمداً، مرتکب اقدامات تروریستی یا اقدام به انجام اقدامات تروریستی کند»، پس در این صورت واضح است که بزرگترین تروریست تاریخ، دولت ایالات متحده است. ایالات متحده و ارتش آن باعث مرگ میلیون ها غیرنظامی با بمب های اتمی می شوند که برای تحت فشار قرار دادن دولت جاپان برای تسلیم شدن طراحی شده اند.

نتیجه ای که به آن می رسیم این است که تروریست تلقی شدن موضوعی است که توسط یک تصمیم سیاسی صورت می گیرد. به همین دلیل است که برای گفتمان سیاسی غرب، رهبران و رسانه های آن، غیرقابل انکار است که حماس یک گروه تروریستی است. اما حماس برای ایالات متحده و اتحادیه اروپا تروریست است زیرا در لیست سازمان های تروریستی که خود آنها تهیه کرده اند قرار دارد. به نظر نمی رسد که این یک بحث بسیار طاقت فرسا

باشد. مثل این است که بگوئیم انجمن فوتبال شهر بعدی تروریست است زیرا در خانه من آن را در لیست تروریست ها قرار داده ایم که به نظر می رسد دیگر نیازی به هیچ مدرک یا محاکمه ای نیست.

تاریخ تناقضات طبقه بندی تروریست ها را توسط صاحبان قدرت نشان داده است.

پنجاه سال پیش، نلسون ماندلا Nelson Mandela به جرم تروریسم زندانی شد و از سوی دولت ایالات متحده به عنوان یک "تروریست" شناخته شد، اما در نهایت رئیس جمهور آفریقای جنوبی شد و در روز مرگش توسط کل جامعه جهانی مورد احترام قرار گرفت.

مجاهدین علیه اتحاد جماهیر شوروی

افغانستان یکی از کشورهای مورد مناقشه بین ایالات متحده و اتحاد جماهیر شوروی در دوران جنگ سرد بود. نیروهای شوروی در سال ۱۹۷۹ برای پایان دادن به رژیم حفیظ الله امین که به نوبه خود نورمحمد تره کی "کمونیست" را سرنگون کرده بود، به کشور حمله کردند. این تهاجم جرقه جنگی را بین ارتش سرخ و مجاهدین تحت کمک ایالات متحده به راه انداخت. کمک های اقتصادی و نظامی که سیا به این گروهی از چریک ها ارائه می کرد به «عملیات طوفان» معروف بود و یکی از مبارزان مورد حمایت واشنگتن اسامه بن لادن نام داشت. چریک های مجاهد در افغانستان که در میان صفوف آنها اسامه بن لادن بود، به دلیل کارشان در جنگ علیه اتحاد جماهیر شوروی به عنوان "قهرمانان مبارز آزادی" توصیف شدند. در سال ۱۹۸۵، رونالد ریگن، رئیس جمهور وقت، رهبران مجاهدین را که توسط سازمان اطلاعات مرکزی حمایت و تأمین مالی می شدند، به کاخ سفید دعوت کرد. رئیس جمهور تصریح کرد که مجاهدین افغانستان معادل اخلاقی قهرمانان ایالات متحده آمریکا هستند. هنگامی که اتحاد جماهیر شوروی ناپدید شد، دیگر نامی از این "آزادسازان" وجود نداشت و آنها به "تروریست" تبدیل شدند. مشکل اینجاست که به گفته "اقبال احمد" Eqbal Ahmad روشنفکر مشهور، «تروریست دیروز قهرمان امروز است و قهرمان دیروز تروریست امروز می شود». اما علاوه بر این، قدرت صفت تقریباً همیشه با قادر مطلق مطابقت دارد، ارتباط می گیرد به این که شخص در خدمت آنها باشد یا نه، آنها به میل خود از یک شخص و یا یک سازمان و ... شیطان می سازند و یا آنها را تقدیس می کنند.

بیانید به یک مورد دیگر از سازمانی نگاه کنیم که به اساس منافع از تروریستی شدن به تروریست بودن دست می‌یابد. این جنبش اسلامی ترکستان شرقی (ETIM) [East Turkestan Islamic Movement](#) است، یک سازمان جهادی اسلامی که در غرب چین ایجاد شده و علیه دولت چین می‌جنگد. پس از حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، به دلیل ارتباط ادعائی با القاعده، توسط ایالات متحده، اتحادیه اروپا، سازمان ملل متحد و البته چین هم یک سازمان تروریستی تلقی شد. در ده سال گذشته بیش از ۲۰۰ اقدام تروریستی انجام داده بود که منجر به کشته شدن حداقل ۱۶۲ و زخمی شدن بیش از ۴۴۰ نفر شد.

با این حال، در طول ۲۰ سال آینده، اولویت های سیاست خارجی واشنگتن به طرز چشمگیری تغییر کرده است و ایده یک گروه خشونت آمیز که باعث آزار و اذیت و طرفدار جدائی در چین باشد، برای ایالات متحده بسیار جذاب است. تنها چند روز پس از انتخابات ریاست جمهوری ایالات متحده در سال ۲۰۲۰، دولت ترامپ ETIM را از فهرست محرومیت تروریست‌ها حذف کرد، به دلیل ادعای عدم فعالیت، حتی زمانی که جنگجویان اسلام گرا در افغانستان و سوریه کمپ ایجاد کردند، دولت بایدن به حمایت از این موضع ادامه داد. ETIM با وجود این که از آغاز فعالیت خود باعث کشته شدن حدود هزار نفر در چین شده و در سال ۲۰۲۳ یک واگن بمب گذاری شده را علیه گروهی از معلمان چینی در پاکستان پرتاب کرد، دیگر این گروه برای آنها تروریست نیست.

در دهه ۱۹۳۰، نیروهای زیرزمینی یهودی در فلسطین یک سازمان "تروریستی" تلقی می شدند و برای دستگیری "مناخیم بگین" [Menachem Begin](#)، مردی که بعداً به صدراعظم منتخب اسرائیل تبدیل شد، پاداش صد هزار پوند استرلینگ در نظر گرفته شد.

سال ها بعد، زمانی که قدرتمندان، کشور اسرائیل را ایجاد کردند، تروریست ها به فلسطینی ها، به ویژه PLO تبدیل شدند. با این حال، زمانی که صحبتها میان فلسطینی ها و اسرائیلی ها آغاز شد، "یاسر عرفات"، رهبر PLO ساف از یک تروریست به رهبر بین المللی تبدیل شد که بیشتر مورد استقبال رئیس جمهور "بیل کلینتن" قرار گرفت.

بیانید با کنجکاوای های تاریخی ادامه دهیم. جورج واشنگتن و سربازانش توسط امپراتوری بریتانیا "تروریست" تلقی می شدند. صلاحیت مشابه گاندی [Gandhi's](#)

(صلاحیت، مهارت‌ها، دانش و الگوهای رفتاری فردی را توصیف می‌کند که او را قادر می‌سازد تا الزامات وظایف و موقعیت‌های کاری خاص را برآورده کند. مترجم)

به همین ترتیب، کسی که به عنوان رئیس جمهور تیمور شرقی انتخاب می شد، "اکزانانا گوسمائو" [Xanana Gusmao](#)، تا آن زمان از نظر قدرت های غربی دوستدار "سوهارتو" دیکتاتور اندونیزیا، که به "تیمور شرقی" حمله کرده بود، یک تروریست جدائی طلب بود.

با چشم انداز زمان، امروز هیچ کس در ماهیت تروریستی دیکتاتوری های تحت حمایت ایالات متحده، مانند دیکتاتوری "سوموزا" و یا "باتیستا"، [Batista or Somoza](#) شک نخواهد کرد. چیزی مشابه با برخی از رهبران اتفاق می افتد که از نظر وزارت امور خارجه امریکا براحتی از تروریست ها به مبارزان آزادی تبدیل می شوند. این مورد "ادن پاستورای" [Edén Pastora](#)، نیکاراگوئه ای است که از یک تروریست ساندینیستا به قهرمان کنترهای ضد ساندینیستا تبدیل شد. به یاد بیاوریم که او در دوران "تروریستی" خود علیه دیکتاتوری "سوموزا" جنگید و در مرحله "قهرمانی" خود در "کنترا" مخالفان علیه دولت قانونی ساندینیستا که در انتخابات عمومی پیروز شده بود، مبارزه کرد.

پرونده بن لادن قبلاً در تاریخ دوستی/دشمنی سرویس های مخفی ایالات متحده تکرار شده است. چند تن از «جنگجویان آزادی» آن، مانند صدام حسین در طول جنگ عراق و ایران، "نوریگا" Noriega در پانامه یا "مونتسینوس" Montesinos در پرو، بدون یک ذره تغییر ایدئولوژی خود به تروریست‌های تحت تعقیب تبدیل شدند.

اگر لیست سازمان های تروریستی را با توجه به معیار های ایالت متحده امریکای شمالی تحلیل کنیم، مشاهده می کنیم که چگونه که IRA ایرلند در زمان بزرگترین فعالیت خشونت آمیز خود تروریست تلقی نمی شدند، بلکه نیروهای مسلح انقلابی کلمبیا (FARC) که نمایندگان آن اکنون نمایندگان IRA هستند، تروریست شمرده می شدند.

در حالی که ارتش آزادیبخش ملی کلمبیا (ELN) تروریستی تلقی می شد، هموطنان کشیش بنیانگذار این سازمان، "مانوئل پرز" Manuel Pérez، پس از مرگش به دلایل طبیعی در کوهستان های کلمبیا، در زادگاهش در شهر کوچک در ساراگوسا Zaragoza، الفامن Alfamén، از او ادای احترام کردند. ۹۰ درصد از ساکنان سندی را امضا کردند تا یکی از جاده ها را به اسم وی نامگذار کنند.

آخرین نیش این است که دو تروریست تاریخی بدون این که از مبارزات و ایدئولوژی خود انکار کنند، برنده جایزه صلح نوبل شدند، اینها نلسون ماندلا و یاسر عرفات Yasir Arafat and Nelson Mandela هستند و دیگری به نام مهاتما گاندی Mahatma Gandhi پنج بار نامزد شد.

Nelson Mandela, Yasir Arafat y Mahatma Gandhi

همه اینها باعث شده است که برخی رسانه ها مانند روزنامه استار تریبون توضیح دهند که چرا از استفاده از اصطلاح تروریسم در اطلاعات خود خودداری می کنند. این همان چیزی است که راجر بوئن، عضو اجرایی، در نمونه ای از ریشه شناسی ژورنالیستی که خیلی تعمیم یافته نیست، به آن اشاره کرد:

کار ما ارزیابی قهرمانان مقاله های ما نیست، بلکه توصیف اعمال، محیط و هویت آنها به کامل ترین شکل ممکن است و به خوانندگان اجازه می دهیم تا به نتایج خود در مورد افراد و سازمان ها برسند. در مورد اصطلاح «تروریست»، کلمات دیگر - برای مثال «مرد مسلح»، «جدائی طلب» یا «شورش» ممکن است دقیق تر و کمتر ذهنی باشند. به همین دلیل است که ما تمایل داریم این کلمات خاص تر را ترجیح دهیم. همچنین به دلیل ماهیت هیجانی و داغ مناقشه، توجه ویژه ای به پرهیز از استفاده از واژه تروریست در مقالات مربوط به درگیری اسرائیل و فلسطین داریم.»

قضیه فلسطین و اسرائیل متناقض ترین است. در آنجا کسانی که با تروریسم مبارزه می کنند، کسانی هستند که کارمندان سازمان ملل را به قتل می رسانند، ساختمان های غیرنظامی را بی رویه بمباران می کنند و برق و آب

شهرها را قطع می کنند. به زبان ساده: در «مبارزه با تروریسم»، اسرائیل بیشتر از کشته شدن سربازان «تروریسم فلسطینی» کودکان را می کشد.

Pascual Serrano

[María Piedad Ossaba](#) Editado por

[Cuba periodistas/Globalter](#) Fuente: